

DU-KART NEDELINIS LAIKKRASTIS

Iszejna kas Utarninka ir Petniczo.	
PRENUMERATA KASZTUOJE:	
AMERIKA - Ant cieto meto	\$2.50
ant puses meto	1.25
ant ketvercio meto	65
EUROPA - Rosije	\$8.50
Anglije ir Szkotije 15 sh	
Prusus	15 mi

Menesinis Rasztas "Linksmas Valanda"

AMERIKA ANT METO	\$1.00
ANGLIJA	7 sh
RUSSIA	7 mi
ANGLIJA	\$1.50

KAS UZIRASZAS "SAULE" IR "LINKSMAS VALANDA" IR PIENAI UZ KOKA:

AMERIKA	\$2.00
RUSSIA	\$4.50
ANGLIJA	10 sh

Prick tam pitnai uzimokeja akaititojei, kas metas aplaiko dovana puiku kalendori.

ENTERED AT THE MAHANY CITY P. O. POST OFFICE, AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

DIEVO ZMONES

Szaltas rudens vejas smarčiai pute. Purvinu keliu ejo nyki, lhgota ir silpnai apsilviki moteris; jos veidas pa melinaves nuo szalcio ir alkio, nes beveik tris dienas ji nieko nevalgusi: jos bloga sveikata teip susilpnėjo, kad kiekvienas žingsnis ja neapsakomai kankino. Ji nesėdė maža, ligo, ta pirmu metu kudikė, jos dažnai verke nes krutėse sunykusios, ligotos motinos negalėję rasti sau maisto. Szalia moteriskės greitais mažais žingsniais zenge kitas baltaplaukis, ketvirtu metu vaikutis; senas sudrėskusis žiponelis ir menka skyleta kepuraitė mažai gyne jo sunykusi kūna nuo smarkaus vejo. Kojos vaikelio buvo basos, purvinos; veidas išbalęs. Jis laikėsi mltinos drapanu ir gailiai szaukė: "Mama, mama, duonutės!... Man szalta!... Kojas skauda, mamytė!..."

Vaikelio žodžiai lyg peiliu verė nelaimingos motinos širdį; ji pati vos-ne-vos vilkosi... ir jai kojos ir visus kaulus ne-apsakomai skaudėjo, galvoje užė, akys tamso darėsi. Sus-tojo jį, nusluoste nosi ir yed-ka verkiančio kudikio, pabu-čiaiavo jį sukepusiomis lupo mis ir tare:

— Neverk, Jonuli!... duonos neturime!... Asz teipogi alkanas, nes vakar ir szadien nevalgiau. Nulvoka, Jonuli! Vakare per kiaura diena ejova pas dede in Klampabalius: ma neva, kad dede priglaus mus vargszus ir palaikys nors trum palaika, ligi pasveikčiau!... Bet matei, vaikeli, kaip jis mus priemel!... pavare mus, paukszėli, sakydamas, kad pas jį nera ligonbucio, kad jam dykaduoni nereikia, kad jis, tavo tėvui daly iszmokejes, nieko nenoris žinoti!... O kiek jis mums iszmokejo, balande-li?!... Du szimtu isz tokio didelio ukio!... Bet ir tuos pinigus nevidonai paeme, kad tevuka, kaip atargos kareivi, pernai kareni paszauke; nevidonai ke-tino už pinigų tevuka paluo-suoti, bet paskui tevuko nelei-do ir pinigų nesugražino... Oi, varge mano!...

Toliau nabagė negalėjo kal-bėti; gailėstis jį gerklė sus-pande, aszaros, veida suvilge... Jonukas mažai suprastai galejo, ka vargše motina kalbejo: jis tik žinojo, kad dede negeras, valgyti jiems nedave, ir jis gai-liai atkartojo:

— Mama, duonos!... mamytė pailsau!...

— Palauk, aszarele mano!-tare žmona- sztai už to kalne-lio mažej gusztaitej gyvena Dievo žmones, su aukso szir-džia!... Ten užeisim, tai jie pa-sotis mus.

Ir nutilo vaikelis; jis asza-ras nubraukė ir vel bego smul-kiais žingsneliais paskui moti-na, manydamas apie Dievo žmones.

Už kalnelio stovėjo mażyte, pakrypusi, dūmė gusztaitej su dvejais mażyčiais lange-liais: gale gusztaites buvo su-puvusis tvartelis ir pumargis lauko, aptvertas žagaru tvora.

Ozia gyvena Dievo žmones, ezia taksiano aukso szirdis; bu-

vo tai Antanas Baudulis ir jo žmona Agota.

Gusztaites stogas buvo sky-letas ir pauges samanomis, sienos apipuvusios, duris žė-mos. Dideleje priemenioje sto-vejo užrakintas kubilas; jame buvo sukrautas visas szejmi-ninkes turtas. Szalia kubilo sto-vejo girnos, pintines (kaszes), geldos (nekokcios) ir daug in-vairiu inrankiu. Lubu prieme-nioje nebuvo: szalia girnu sto-vejo pakrypusios senos kope-cijos (lievos), kuriomis gali-ma buvo ant aukszo užlipti.

Pirkioje, ant paties vidurio aslos, stovėjo kudmentas ant keturiu kojų, lyg stalas: isz virszaus jis buvo prikrautas molio, ant kurio liepsnojo ug-nis: ties kudmentu lubose bu-vo padaryta keturkampe sky-le-auksztinis, per kuri kelesi dumai virszau ant aukszo. Szalin auksztinio ant balkio buvo priristas vaszas (kriukis) ant kurio kybojo krapas (puo-das) su vakariene.

Gusztaitei buvo daug dūmu, nuo kuriu ir lubos, ir sienos buvo pajuduosios ir apruku-sios. Prie sienu stovėjo du ilgų suolu, o kertijs-enas stalas. Ant vieno lango stovėjo kryželis ant kito apskritas juodas szpetukas, padarytas isz stambiu zeri. Prie duru buvo didelis kanaly (peczius), ezalia jo plati lava, isz kurios kyszojo sziaudai.

Seimininko nebuvo namie: jis dvare kule, ir dar namo egrizo.

— Tuoj griz!...mane Ago-ta Bauduliene, gamindama vakariene-sztai jau saulute visai žemai!... Prisidirba vark-ezas, o mokestis koks mažas: vos keturdesimti (20 kap.) uždriba per diena!... Bet paskui kiek maldauti reikia, ligi kol dyarininkas malones ta menka pelna užmokeiti! Jau penki rubliai priguli, bet ne greitai juos gausime!

Duris sugirgždejo; inejo vardiene su kudikiais.

— Tegu bus pagarbintas J. K. I-tylio pasakė varkeze.

— Per amžiu amžius!-atsa-ke seimininke!- Ar gyva, ar sveika, mano brangiausioji? Kaip laikosi tavo vaikeliai. O, kaip jie suszale!... Seekis bran-gioji, nes nuvargai ir pailsai, sguonelemano!...

Sedosi varkeze, giliai atsidu-so ir gailiai verkė pradejo. Il-gai verke, negaledama kalbeti. Mażytis pradejo koseti, o Jonukas vel szauke: "Mama, duonos!..."

— Gerai, gerai, vaikeli!-at-siliepe seimininke-asz duosiu tau riekute duonos ir pieniuko.

Agota, pabucziavus kudi-kius ir motina, greitai nubego karves melzti, kuri isz lauko namo grizo ir garsiai myke ant kiemo. Valandele palaukus, Jonukas jau gere szilta piena su duona.

— Mama!-tare Jonelis:-juk ir tu nori valgyti!

— Tuojau valgsysime-pra-bilo seimininke-sztai jau ir maniszkis isz dvoro grizta; prabaltisime buiza ir valgyei-me.

Mažesnis kudikėlis pradejo verkti ir koseti; jis godžiai cziulpe kruti pusgyves moti-nos, bet maisto rasti ten nega-lejo. Agota, paemus jį nuo mo-tinos, papenėjo sziltu pienu; paskui pagulde jį ant lovos; mażytis greitai užmigo.

— Ar sveika, ar gyva?-klause seimininkas, namo pa-rejes ir vierzne pamates:- jau seniai jis macziau! Ka rasio tavasis? rasi daug turku už musze!...

— Manasis... manasis?... ai-maavažo žmona- jau dedute, jis nebekariauje!- jau nema-tyisme jo daugiau! Pereitasan-vaite buvau valsziaus raszti-neje, kur man virszaitis apskel-be, kad prie Plevnos liko už muszta;dobielis mano, yargdie-lis mano, globejėlis mano. Kas mus maitis?! Kas nelaime-je szelpi!...

Toliau jau ji kalbeti negalė-jo nes aszaros jai smarkiai szir-dį suspaude.

žmonos vyras likos užmusztas.

Agota pastate ant stalo bliu-da prabaltintos buizos ir pade-jo duonos.

— Seekie mano balandele, ir valgyk!- tare Agota.

— Paeme keleive szaukeza kelias syk srebtelejo ir tare, szaukszta padejus:

— Negailu valgyti, bran-giausioji! man negera; a-z ne-sveika: galvoje baisiai užia!

Agota, pamacius, kad ji vi-sai bloga, paklojo jai ant dvi-ju suolu ir liepe gulti. Mažes-nis vaikutis greitai kvepavo ir dažnai kosejo; Jonukas, pavil-ges, saldziai užmigo kitoj ker-tej ant suolo.

Sanvaitei praslinku-, mażytis mire: uždegimas pacziui ji pa-baige: motina gi gulejo kerte-je; ji baisi sirgo: varkzele karszine labai kankino: ji tan-kiai klejojo. Paladojo mażyti, Baudulius stengei nelaiminga-ja žmona iszgelbėti; jis parve-že isz miestelio gydytoja ir ku-niga, bet liga vis labiau ir la-biau ligone kankino.

Karta jau tartum lengviau pasidare. Buvo tai nedidelis po Visu Szventu. Baudulis buvo bažnycion iszejos, o Agota liko namie ligones dabo-ti. Diena buvo graži, sauleta.

— Jonuli!- tare ligone- Jo-nuli, vaikeli mano!...

Atejo vaikutis prie ligones: pabucziavo ranka ir klause:- Ar tau, mama, geriau?... Tu jau sveika? Petriti palado-jom... Kada grizis tetis?... Agota, sededama ant suolo poterio: ji dažnai pasiklaus-davo ligones, ar jai ko netruk-ta... Paglamonejus vaiktėzio galva, tare:

— Mamai bus geriau; ji pa-sveiks; tetis taipogi griz isz karumenes.

Ligone giliai atsidusus, tare tylu balsu:

— Ar pasveiks, Dievas tik žino, bet totis musz isz ka-riumenes jau niekuomet ne-griz vaikeli, dobielel mano! Negriz, Jonuli, globejėlis mu-su, negriz dirbejėlis mus!...

Ten toli, turkioji prie ple-vos likosi užmuszta, balande-lis mus!

Szaltas prakaitas apdenge jos baltą, iszblyszusia kaktą; ji, tartum, užmigo- tylejo ir sunkiai kvepavo. Aszara pasi-rodė jai tarp blakstenu. Po valandelei ji vel kalbejo:- Valcziaus raszintėj man pas-ka, kad tevukas liko užmusz-tas. Gayus tokia žinia, gailiai raudojau, bet tau, Jonuli, sa-kyti nenorejai vis džiauginau, kad tevuka matysi.

Ir vel nutilo nelaimingoji: mažas, nykus raudonumas ap-denge jos veida. Palaukus ji vel kalbejo:- Gyvensi vark-ezas, nenorejo karan keliuoti. Jau buvo penkis metus isz ka-riumenes sugrizes; jis sunkiai dirbo ir maitino mus. Neture-jome nei pirkios savo, nei lau-ko, tik jo kruvinas prakaitas mums viska suteikdavo!...

Jonukas klause, bet mažai tesuprato: jis tik aszaras nusi-brauke, nes žinojo, kad nebe-mates tevo; paskui vaikutis ta-re:

— Mamytė, tu pasveiksi, ir bus mudviem geriau. Asz greitai užaugsiu, eisiu, darban ir tau, meczui, uždribsiu. Pe-tritis dažnai verkdamo, todel ir mire: tu, mama, neverk, tai pasveiksi! Asz tave vis myle-siu mamytė!...

Agota, nubraukus aszaras, karsztai pabucziavo Jonuka, kalbedama: Geras tu Joneli! Dede tuo griz isz bažnycios, tai tau nestainai parnez.

Ligone pradejo sunkiai kve-puoti; ji dabar nieko nejaute, nes baisus užimas galvoje pasi-didino. Agota inyle jai isze-li vandens in sukepusiais lu-pa.

Diem dienom praslinkus, ne-laimingoji naszle amžiuu mie-gu užmudo.

Paladojo Bauduliai velhone; Jonuka gi geri žmones mylejo kaip savo tikra sunu, auklejo jį ir gero mokino. Savo vauku-jie netarejo, nes visi mire.

Jonelis buvo geras ir gudras vaikas; jis dykas nepasede-davo: tai skiedru tai durpiu Agotai parnezdavo; tai Bau-dulini kame-nors patarnauda-vo Vasarai atejus. Agota su Jonuku eidavo bažnycion ir tankiai jam kabedavo:

— Papoteriausia ir pade-kosiva Dievui už jo malones; papraszysiva, kad Viespatis ir toliau mus sveiks laikytu; bet ir už tevų duszias melsmes!

— Gerai, tetutė!-ramiai at-sakydavo Jonelis- tetis ir ma-mute ten, pas Dieva; jie, tur-but, mato mus...

(Toliau bus.)

Jau kad boba ne tikus tai ne-tikus.

No visu bobu atlikus! Mažas krutis turejo, Vaikelui penet ne galejo.

Katras tik užgimi, Ne trukus numiri, Sako in vyra: Pirk karvuke, O su karves pienu girdysiu beibuke;

Jagu karvukes ne turesima, Ne vaikeliu ne užaugysime.

Vyras nupirko karve, Ir namon parveda;

O kad karve buvo labai pri-tvinkus,

Turejo labai intrauktus spe-nius.

Boba užsitraukus buvo, milžt-ne galejo,

Su tuszczu viedru in stuba pribuvo;

Ir sako: Tu bestije buliu nu-pirkai!

Ar tu rakali apjakai! Ar rezi per galva su viedru, Net prakyrto kaktą die! Diedas žaiduli paczupinejo, Isz kurio labai kraujas tekejo!

Ir da reke: Tu bestije mane prigavai,

Vietoje karves bulu nupirkai! Vyras su tuom pacziu viedru paleido,

Ir bobai krauje isz galvos isz-leido.

Boba kruvina in polieję nu-leki,

Keturis palycomonus partranki Tiejel smarkei nutveri žmo-geli,

Kaip vytakai avineli! Žmogelis klause, už ka jiu kal-tina

Ir in policije gabena? Ir apsaki no pradzius kaip bu-vo,

Paliemonai kada persitinkino, Žmogeli paluosavo,

Boba kalta iszrado.

Vyras su palycomonais susi-taiki,

Doleri už turbacieje iteiki, Boba karves spenius apczupi-nejo,

Na ir del beibes pienelio tu-rejo,

Tai mat, ka apsigerus bobai iz-daro,

Kokus tai triksus padaro.

In Illinoju karta nuvaževau, Kur daug bobeliu riebiu pa-macziau;

Kad ijaus galas, kaip tauky-ne-s,

Ar dvoro pemmes! Kaip vyrai in darba iszeina, Bobeles in kuopa sueina.

Aluti riauke, Per dautis visus trauke!

Namai ijaies ne apeina. O norint vyrai pareina, Randa stuba pritarzysyta, Suvys ne apvalyta.

Blakes ant lovu manevrus daro.

O szirdies yra be galo! Burdingierei vargus turi Lovose ne izguli.

Keike ir kasosi, Grmžesi ir draskosi! O valgis kaip jovalet, Niekam ne tikias.

Barszelei karsztu vandeniu apszutiti

Zali ne daryti; Kaip in bluda pažiaurai

Tai ant dugno pekla pamatai.

Asz cze raszau, Ir labai praszau;

In 'Saulė' patalpykite Api barszcziaus apgarsykite

Paskubinkite nusipirkt labai puike isztorje po vardu: KAPITONAS VELNES.

PRITIKIAI CIRAND DEBERGERAC.

Verte isz Francuzisk RUS. DEL M. JUDOVICZUS.

Pasikubinkite nusipirkt, o gausite tikrai pas izdaveje tosios knigos po adresu: D. T. Bozkauskas, Mahanoy City, Pa.

Piningus \$2 siuskite Re-gistravotoja gromatoje, ar per "Money Order" kuri nupirkit ant paczte, in prasta gromata indekite ir prisuskit.

Juokai

Tik del žmonių.

Sudzia: - Tai ponas nori at-siskirt su savo paczia... Del ko?

X: - Del to ponas sudziau, jog su manim kaip ir su szu-nim apseina.

S - Su szunim?... Na, tsi-asz ne darau del szunu provos tiktai del žmonių...

Pas burtinke.

Burtinke: - Ne trukus iszte-kesi užvyro, kuris tavia labai mili.

Mergina: - Ar juodi ar szvie-sus plaukai?

Bur: - Teip.

M - Ar jio veidas raudonas?

Bur: - Teip.

M - Ar pirkio man zieda su raudona akute?

B - Teip.

M. Ar veda mane vakarais in girvate?

B. Teip.

Atsigirzta in savo draugi-mergina ir sako:

— Tai kiba viska atmena!...

Motina in duktere:

— Mano dukrele, jagu Jo-nas pasakis tav ka apie apsia-cziavima, tai tuojaus siunsk j'n pas teva.

Tevas: - Bijok Dievo mote-risze!- ka tu kalbi! Tegul ne-ejua pas mane, ba ejdamas ga-li kitaip apmielit ir pamest-tegul velit mania paszaukia...

Stebuklingas kudikis.

Ar girdejei ponas deviniu metu vaikiuka grajenti ant skripkos? - Ar gi tai ne stebuk-lingas kudikis?

— Tai da niekas, a-z pažin-stu vaika, kuris tiktai triu nede-lin, o jau stebuklingas.

— Ar isztikro, tris nedeles! tai melas!

— Ne melas: Levas turi 75 metus, o motina 25, ar tai ne stebuklingas?...

Gerai atsaki.

Vienas advokatas užklausi kuningo per szanda:

— Pasakykie man kuninge, jagu tu turetum prova su vel-niu, katras judu laimetum?

Kuningas atsaki: - Velnes iz-graintu, ba po jio valdze visi advokatai.

Daraktoris izdestinedamas mokintiniams iszraszo szvento apie gera pimeni daduoda: — Piemuo, kuris savo kaimene veda ir perdeltin - kaimenes. Szitai ant tos paveizdos, klau-sikite vaikai: perstatykite sau, jog jus esate avini, tai kuom asz galu but?

Ne reikejo ilgai laukt atsa-imu, nes visi vienu balsu at-saki.

— U-gi avinu!

PUIKEI APDARITOS

MALDA KNIGOS

No. 4701 Aukso Altorius skurint-aptari, apkanstios ir aukinti ir-estai, apvalais katpais. \$1.00
No. 4705 Mazas Naujas Aukso Al-torius skurint aptari, apkanstios ir aukinti ir-estai, apvalais katpais. \$1.00
No. 4702 Aukso Altorius szagrin-skuroje apdaritos, apvali kampai aukinti ir-estai, launi puikel isz marginta su auksinems kwietoms labai puiki kninge. \$1.25
No. 4703 Aukso Altorius minkst-aptari, aukinti ir-estai ir apvali kampai, auksinemas krizius, perasz-ir puikel isz marginta. \$1.50
No. 4700 Aukso Altorius aptari su baltais slonius kaulais, puiku-aborzels isz celuliozės, 8 eldabris medallais ant leuogzeliu, aukinti ir-estai, labai puiki kninge. \$1.50

NAUJA KNYGA

Istorije Szventa

Seno ir Naujo Instatimo su Pavelskals.

Yra tai pirmtino knyga Lietuvizks su toip puikais paveiksais, padirbto per europinius artistus. Puiki poplers Aizkus drukas. Didelo formato.

Koznas gorosis katras taja kny-ga, ansipirks. Nonnt daug kaszo ant iszdavistes tosios knygos padzjom-vienok pastanavijom

labai pigei parduot ba tiktai už 50 centu

Teipos gi turime visokių dvasizku svetizsku ir istoriju knygu kuriu kataloga gausite dykal. Adresavokite "Saulė" Mahanoy City, Pa.

IR VEL 100 TUKSTANCIU ISZLEISTA

LIETUVIŠ. KOS

Daktarizkos KNYGOS

VADOVAS IN SVEIKATA

Didzio 208 puslapiu

Nes pirmesnis po 50 tukstanciu laidas; kaip bittes lietuviai isnesioje - po visa pasauli knygas.

NAUJA paskutinė 100 tukstanciu egz. LAIDA, su daug pridėjimų ir išaiškinimų, apie visokias ligas; kaip būti sveiku, nuo ligų apsigėgėt, išsi-gdyt ir žingeidžių paslapybių žmogaus gyvenimo - pripildyta

Direktorius Collins NEW YORK Medical Instituto.

VADOVAS IN SVEIKATA parašyta aiškioj kiekvienam suprantančioj kalboje.

TA KNYGA yra naudinga vyrams ir moterims, seniems ir jauniems, sveikiems o labiaue sergantiems.

SITA KNYGA perskaites, netik mokės, kaip būti sveiku, nuo visokių ligų apsigėgėt, bet ir daktarizkai mok-sle apsisvies, o ir žinosi kur ir kaip išsigdyt sergant. „Vad. in Sveikata“ aptari moksliskų išaiškinimų, net su pa-velksniais periodo, sulauzavojimo žmogus visas paslapybes, lygai plačiai aprašta vyrų ir moterų lytiskās gyvenimas is abiejų pusių, kaip darosi ir kaip būti laimingu.

KAD VADOVAS IN SVEIKATA didelė knyga, tik perskaites ją, viska galėsi atrasti. DOVANAI ja kiekvienas apturės, kuris atsiųs tik 10 centų markėms prisuntimo kastus.

DEL TEIP SERGI kad be tikrų gery vntistų ir be SUMANUS DAKTORO, negali būti išgydytas, tai COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTAS didžiausias ir seniausias Ameriko, pusekmingai visokias ligas išgydo, nes jame daruojasi daktari specialistai ant visokių ligų ir vartoja geriausias, tinkamas gydymo, pergaldėjimų ligos, - su-teikia sveikatai pagalbę, atisaukus asabiškai ar aprašant (lietuviškai) ligų-nesveikumas, per lišką.

Kad apsilima, tai ir išgydo: VYRUS ir MOTERIS, senis ir jaunas nuo visokių ligų.

KAD TAT INSTITUTAS pusekmingai visokias ligas, paprastas, užsėdintas ir paslaptas užskrečiamas išgydo; tai lūdi ja pačių gydinių laikais, palei daledingą iš dangelio tapliname nors koletą.

Mylimas Dr. SPECIALISTAS.

Dekinas esu už vaistus, kurie mane isgyde nuo adeleso rusij-nejimo ir jaunystės gyvenime klai-dų nors butų sarmata apreiški vidi-gus buvusį nelaimingumą, bet ve-sz buvusį del brojig slaptinuosiu at-likimuso apturei tykrą išgydima kad krepštų prie jus ir kad visoki-om be pasakymo daktarans pinigų be mados nemetyti. Da-bar as esu sveikas ir drūtas ant visų daly kuno - jus v

kál hejra grybat—viena diena ne lazdys.
 Ailemukaukriems nušalunimedyka info
 maci su pasciagiprasau. Mā cedi-
 lems prielpirpē savo cyduks, teisingas
 dukaras to ne vienas ne daro. Kas nōri
 peretiktint tegut raaso pas mūs. Adressas

PROF. J. M. BRUNDA,
 999 BROADWAY ST.,
 BROOKLYN, N. Y.

